

Ormurin Langi

Týr

Viljið tór hoyra kvæði mítt,
vilja tór orðum trúgva,
um hann Ólav Trygvason,
hagar skal ríman snúgva.

Glymur dansur í hǫll,
Dans sláid ring
Gladir ríða Noregs menn
til Hildar ting.

Knǫrrur var gjǫrdur á Noregs landi,
gott var í honum evni:
sjútti alin og fýra til,
var kjǫflurinn millum stevna.

Glymur dansur í hǫll,
Dans sláid ring
Gladir ríða Noregs menn
til Hildar ting.

Har kom maður á bergið oman
við sterkum boga í hendi:
"Jallurinn af Ringaríki
hann meg higar sendi."

Glymur dansur í hǫll,
Dans sláid ring
Gladir ríða Noregs menn
til Hildar ting.

"Einar skalt tú nevna meg,
vól kann boga spenna,
Tambar eitur mín menski bogi,
ǫrvar drívur at renna."

Glymur dansur í hǫll,
Dans sláid ring
Gladir ríða Noregs menn
til Hildar ting.

"Hoyr tú tað, tú ungi maður,
vilt tú við mér fara,
tú skalt vera mín ǫrvargarpur
Ormin at forsvara."

Glymur dansur í hǫll,
Dans sláid ring
Gladir ríða Noregs menn
til Hildar ting.

Gingu teir til strandar oman,
ríkir menn og reystir,
lunnar brustu og ǫrðin skalv:
teir drógu knǫrr úr neysti.

Glymur dansur í hǫll,
Dans sláid ring

Glaðir ríða Noregs menn
til Hildar ting.

Einar spenti tridja sinni,
ótlar jall at raka,
tá brast strongur av stáli stinna,
í boganum tók at braka.

Glymur dansur í hǣll,
Dans sláid ring
Glaðir ríða Noregs menn
til Hildar ting.

Allir hoyrdu streingin springa,
kongurinn seg undrar:
"Hvat er tað á mínum skipi,
so ógvuliga dundrar ?"

Glymur dansur í hǣll,
Dans sláid ring
Glaðir ríða Noregs menn
til Hildar ting.

Svaraði Einar Tambarskelvir
kastar boga sín
"Nú brast Noregi úr tínum hondum,
kongurinn, harri mín !"

Glymur dansur í hǣll,
Dans sláid ring
Glaðir ríða Noregs menn
til Hildar ting.

Nú skal lóttu ljóðid av,
eg kvrði ei longur á sinni;
nú skal eg taka upp annan tátt;
dreingir leggi í minni !

Glymur dansur í hǣll,
Dans sláid ring
Glaðir ríða Noregs menn
til Hildar ting.